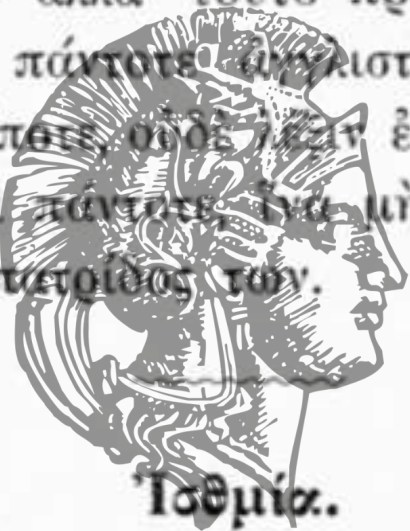


νά τῇ τὸν ἐξηγήσῃ. Εἶδον δὲ τότε καὶ ἐγὼ ὅτι ἡ κυρία De la Ware εἶχεν, οὐχὶ μίαν θυγατέρα, ἀλλὰ τρεῖς, ἕξ ὧν ἡ μικροτέρα, μόλις δωδεκαέτις, ἐπεδίδετο ἤδη καὶ εἰς τὴν ποίησιν, τόσον ἐπιτυχῶς, ὥστε ἐν τῶν ποιημάτων της εἶχεν ἤδη ἐκδοθῆ· εἰς Ἀγγλικὴν ἔφημερίδα. Διὰ τοῦτο, μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἐπισκεφθεὶς πάλιν τὴν ἀξιόλογον ταύτην οἰκογένειαν ἐν Ἀθήναις, ὅπου εἶχε κατοικήσῃ προσωρινῶς, ἐζήτησα πάλιν τὸ λεύκωμά της, καὶ ἔγραψα ἐν αὐτῷ, οὐ μόνον ἔμμετρον Ἀγγλικὴν μετάφρασιν τοῦ πρώτου ἐκείνου Ἑλληνικοῦ στίχου, ἀλλὰ καὶ ἄλλους τινὰς Ἀγγλικούς στίχους, ἀφορῶντας καὶ τὰς ἄλλας θυγατέρας, ὧν ἠγνόουν τὴν ὑπαρξιν κατ' ἀρχάς. Καὶ ἦν μὲν παράτολμον ὑπ' ἐμοῦ ν' ἀπευθύνω εἰς Ἀγγλους στίχους μου Ἀγγλικούς, ὅτε δὲν ἐτόλμων ἀγγλιστὶ νὰ τοὺς προσομιλήσω· ἀλλὰ τοῦτο προήρχετο ἐκ τοῦ ὅτι, τῶν τέκνων μου παιδιόθεν πάντοτε ἀγγλιστὶ διαλεγόμενων μετὰ τῆς μητρὸς των, ἐγὼ οὐδέποτε, οὐδέ ἴσκειν ἐπρόφερον ἀγγλικὴν, ἀλλὰ τοῖς ὠμίουν ἑλληνιστὶ πάντοτε, ἵνα μὴ μείνωσι καθυστεροῦντα εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς πατρίδος των.



Ἴσθμία.

Κατὰ τὸ φθινόπωρον ἡ σύζυγος τοῦ Οὐγγου στρατηγοῦ Thürr, θυγάτηρ τοῦ ποτὲ παρ' ἡμῖν Ἀγγλου Πρέσβεως κ. Wise, ἔγγονος δὲ τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος, εὐηρεστήθη νὰ με προσκαλέσῃ, μετὰ τῆς φίλης αὐτῇ οἰκογενείας τοῦ Π. Παπαῶ-δηγοπούλου, εἰς τὴν μεγάλην καὶ ὠραίαν ἔπαυλιν, ἣν εἶχεν ἐν Ἴσθμῳ, διότι ὁ στρατηγὸς ἦν τότε ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς τομῆς τοῦ Ἴσθμοῦ τῆς Κορίνθου. Ἐδέχθην δὲ τὴν πρόσκλησιν προθυμώτατα, ἐν ἄλλοις καὶ κάθ' ὅσον ἐγὼ ἤμην πρὸ ἐτῶν πολλῶν ὁ πρώτος εἰς τὸν κ. Λεσσέψ προτείνων τὴν τομὴν τοῦ Ἴσθμοῦ. Ἡ οἰκία, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου ἰδρυμένη, ἐστὶν εὐρύχωρος καὶ πολυτελής, ὁ περικείμενος εὐρύχωρος κῆπος ὅλος παράδεισος, περιέχων καὶ ἀφθονὰ ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων, ἐν οἷς καὶ στρουθοκαμήλους, καὶ εἰς τὰς ἡδονὰς

τῆς συναναστροφῆς προσέθετε τῆς οἰκοδεσποίνης ἢ ζωηρότης καὶ ἢ εὐφυΐα. Μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτῆς Κόμητος Σώλμς, υἱοῦ τῆς ἐκ Παρισίων γνωστῆς μοι ἀδελφῆς τῆς κυρίας Ῥατάτση, καὶ μετὰ τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ κ. Maurin, περιῆλθον τὰ ἔργα τῆς τομῆς, τὴν οὐ πολὺ ἀπέχουσαν θέσιν τοῦ Ποσειδωνίου καὶ τοῦ ἀρχαίου τῶν Ἴσθμίων σταδίου, ὡς καὶ τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου ἀμφιθεάτρου, τοῦ ὠρισμένου εἰς τὰς πολιτικὰς συνελεύσεις, καὶ ἐπεσκέφθην τὸ περίφημον Μουσεῖον τῶν ἀνορυττομένων ὀρυκτῶν. Τοσοῦτο δ' ἠσθάνθην ἐνδιαφέρον εἰς τὴν πρώτην ταύτην διήμερον ἐπίσκεψιν, ὥστε τὸ ἐπιὸν ἔαο μετέβην αὐθις ἐπὶ ὄλην ἑβδομάδα παρὰ τῇ οἰκογενεῖα Παπαῶρηγοπούλου, εἰς ἣν εἶχε καταλίπη τὴν ἔπαυλιν ἡ κυρία Thürr, ἣτις εἶχεν ἀποδημήσει εἰς Γαλλίαν, τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς τομῆς μεταβιβασθείσης εἰς τὴν Ἑταιρείαν τοῦ κ. Συγγροῦ, ἣς γραμματεὺς προσελήφθη ἔπειτα καὶ ὁ υἱός μου Ἀλέξης. Ἐξεμεταλλεύθη δὲ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς μου τὴν εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν καταλειφθεῖσαν βιβλιοθήκην τῆς κυρίας Thürr, ἀναγνοὺς ἐν ἄλλοις καὶ συγγράμματα περὶ Ἰαπωνίας, ἐνδιαφέροντά με, ἔνεκα τῆς ἐκεῖ διαμενούσης θυγατρὸς μου Χαρισσίας.

Μετὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν μου μοὶ ἐπεφυλάττετο μία τῶν μεγαλητέρων θλίψεων, ἃς ἠσθάνθην ἐπὶ τοῦ βίου μου, νέος θάνατος καταβαλὼν με οὐχ ἦττον τοῦ τῆς κυρίας Βαλτατζῆ. Ἀπὸ τινος χρόνου, ἴσως ἀπὸ τῆς αὐτοκτονίας τοῦ Χαλκοκονδύλη, ἡ τὸν νοῦν καὶ τὰς ἀρετὰς σπανία του σύζυγος Μαρία, πρωτότοκος θυγάτηρ τοῦ ἰσαδέλφου μου φίλου Σκαρλάτου τοῦ Βυζαντίου, ἔπασχεν ἐκ τινος ἐξογκώματος, μετ' ἀγγελικῆς καρτερίας καὶ ὑπομονῆς, χωρὶς ν' ἀδημονῆ ἢ οὐδὲν εἰς οὐδένα νὰ λέγη. Ἀλλὰ τέλος ἠναγκάσθη νὰ κατακλιθῆ, καὶ νὰ προσφύγῃ εἰς ἰατρούς, οἵτινες, πρὸς ἀπελπισίαν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῆς, ἀπεφάνθησαν ὅτι πρέπει ν' ἀπέλθῃ εἰς Βιέννην, ἵνα ὑποστῆ ἐγχείρισιν, ἣν, παρηγοροῦντες, ἔλεγον εὐκόλον καὶ ἀκίνδυνον.

Τὴν προτεραίαν τῆς ἀναχωρήσεώς της ἡμεθα ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς πολλοὶ φίλοι καὶ συγγενεῖς, ὅλοι περίλυποι καὶ τεταραγμένοι, ὅτε, κληθεῖς καὶ ὁ ἰατρὸς κ. Ἀρεταῖος, μετὰ τὴν ἀναγκαίαν ἔρευναν

ἀπεφάνετο ὅτι τὸ πάθημα ἦν ἄσημον, καὶ ἡ ἀναχώρησις περιττή. Ἡ χαρὰ τῶν παρεστώτων ἦν τόσον μεγάλη εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦτο, ὥστε ἐρρίπτοντο εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων. Οὐχ' ἦττον ὅμως τὴν ἐπιούσαν ἡ ἀσθενὴς μειδιῶσα μᾶς ἀπεχαιρέτισε, στερόφῳ ποδὶ ἀνέβη εἰς τὴν ἅμαξαν καὶ ἀπῆλθεν. Ἐκ Τεργέστης δὲ τὴν συνώδευσεν ὁ ἀδελφός της Ἀλέξανδρος εἰς Βιέννην. Ὅτε δὲ φίλος ἰατρός Ἑλληὴν, δούς αὐτῇ τὸν βραχίονα, τὴν ὠδήγει εἰς τὸ χειρουργικὸν δωμάτιον τοῦ διασήμου Bilrod, στραφεῖσα πρὸς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν της, καὶ μειδιῶσα, ὡς πάντοτε, τῷ εἶπεν «Ἡ Ἰφιγένεια ἀγομένη εἰς τὴν θυσίαν».

Ὁ Bilrod δ' ἔφριξεν ὅτε, μετὰ τὴν πρώτην τομήν, εἶδε τὸ πλῆθος τῶν καρκίνων, ὑφ' ὧν τὸ σῶμα της κατετρώγετο. Δύο δ' ἡμέρας μετὰ τὴν ἐγχείρισιν ἀπεβίωσεν ἡ σπανία καὶ ἀκμέα γυνή, εἰς Ἀθήνας ἀφῆκε πένθος γενναίων, ἕξ ὀρφανά, καὶ τὴν μητέρα της, καταβληθεῖσαν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς της, καὶ ἀποθανοῦσαν καὶ ἐκείνην μετὰ δύο μῆνας, χωρὶς γὰρ μάθη τὸ φρικτὸν δυστύχημα, ὃ ἦτο φρικτὸν ἢ ἀποφῆρα τὸν θάνατόν της.

Οἰκογενείας.

Ὁ υἱός μου Εὐγένιος περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔτους προὔβιβάσθη εἰς ὑπολοχαγόν. Ἦλθε δ' ἐξ Ἀμερικῆς καὶ κατώκησε παρ' ἡμῖν ἐπὶ τινὰ χρόνον ἡ πενθερά του κυρία Hale, γυνὴ εὐάρεστος καὶ ἀκμαία, ἣτις ὅμως ἀγγλικά μόνον ὠμίλει, καὶ εἶτα, ἀναχωρήσασαν, τὴν συνώδευσεν ἡ νύμφη μου μέχρι Βιέννης, ὅθεν ἐπανῆλθεν ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὴν θυγατέρα μου Αἰμυλίαν, χωρισθεῖσαν τότε ἀπὸ τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ ἀδελφῆς της Ἑλένης Πετρόφ.

Παρὰ τῷ πρέσβει δὲ τῆς Ῥωσσίας κ. Ὄνοῦ ἀπήντησα ἐσπέραν τινὰ Ῥῶσσον καθηγητὴν τῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὀδησσοῦ, ὅστις μὲ ἠρώτησεν ἂν ἤμην ἀδελφός ἢ υἱός τοῦ **μεγάλου ποιητοῦ** (!). Τῷ ἀπήντησα δὲ ὅτι ὁ πατήρ μου ἦν ποιητής.

Μικρὸν μετὰ ταῦτα ἐπῆλθεν ὁ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ μου Εὐγενίου παρασκευασθεῖς ἀρῥαβὼν τῆς θυγατρὸς μου Αἰμυλίας μετὰ τοῦ